

Vluchtelingengerisis

Het is een woord, dat zo veel inhoudt. Op dit moment komen er duizenden vluchtelingen ons land binnen. Ze zijn hun eigen land ontvlucht voor het geweld dat daar elke dag plaats vindt. Bombardementen, hele dorpen die in puin zijn geschoten. We kennen allemaal de beelden. Maar wat doet het met ons? Raakt het ons nog wel? Wordt het niet 'gewoon'? Zoveel mensen die in gammele bootjes varen en die dan hopen dat zij de tocht overleven.

Wie zijn zij? Wat is hun naam? Wij weten het niet. Er komen er velen naar ons land en die moeten allemaal opgevangen worden. Veel mensen willen dat in hun hart ook wel, maar vinden het toch niet zo fijn als dat bij hen in de buurt gebeurt. Mensen zijn bang, terecht of onterecht?

De mensen die gevlucht zijn, hebben alles achter gelaten. Wij kunnen ons dat niet voorstellen. Alles achter laten, huis en alle dierbare spullen en vaak ook nog familie en dan maar op goed geluk je overgeven aan mensen die voor veel geld jou naar een ander land willen brengen. Wij hebben geen idee wat dat betekent en wat dat doet met mensen. Hoe zouden wij het vinden als wij onze koffers moesten pakken en ons land moesten verlaten en misschien nooit meer terug kunnen komen.

Natuurlijk kunnen wij niet alle mensen opvangen en moet er onderscheid gemaakt worden tussen economische en echte vluchtelingen, maar wij hebben een menselijke taak om deze mensen op te vangen.

Deze mensen hebben ook een gezin, familie en vrienden. Zij willen alleen maar in vrede leven, naar hun werk gaan en een thuis hebben waar ze zich veilig voelen. Hebben wij als mens niet de plicht deze mensen in nood te helpen?

De politiek moet een oplossing zoeken voor het vluchtelingenprobleem, zodat deze mensen niet meer hoeven te vluchten, want niemand vertaalt zo maar zijn land en laat alles achter.

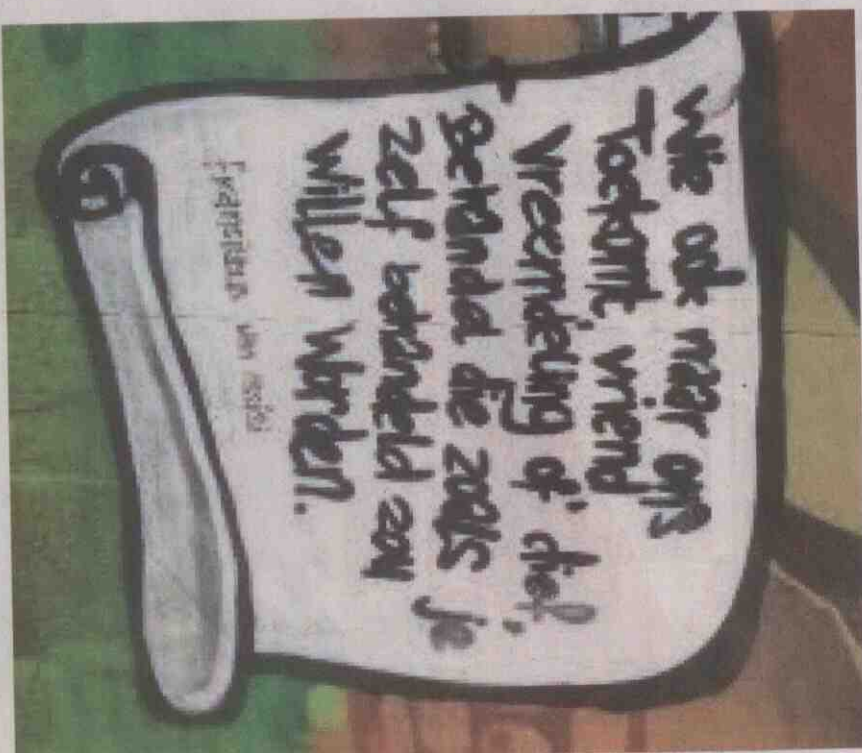
De PCI Licht van Christus uit De Meern had een aantal vluchtelingen uitgenodigd om inkopen te doen bij de

Emmaus. Zij hadden helemaal geen warme kleren en moesten hun kleine kinderen dragen. Ze waren blij met kindervagens, kleren en speelgoed voor de kinderen. De vluchtelingen werden met het openbaar vervoer (de bus) opgehaald en het was mooi te ervaren hoe positief de mensen in de bus reageerden. Er werd bijvoorbeeld vele keren opgestaan voor moeders met kleine kinderen.

Op Kerstavond hebben zij de vluchtelingen weer opgehaald en kregen zij voor de Kerstviering een kersmaaltijd. Moslims, christenen en boeddhisten zaten naast elkaar. Wat waren deze mensen blij en gelukkig dat ze hier naartoe konden gaan. In hun land heerst de oorlog, maar hier voelde je even de vrede in de kerk met zoveel mensen met verschillende achtergronden die hier samen waren.

Even weg van alle ellende en de weinige privacy die ze in de noodopvang in Utrecht hebben. Iedereen zit daar te veel op elkaar, hetgeen natuurlijk de nodige spanningen met zich mee brengt.

Ik vraag mij nu af: zijn zij de Geluks-

vogels, omdat zij hier naar toe gekomen zijn of zijn wij Nederlanders dat, omdat wij in een vrij land wonen?

Joke Morssink
(joke.morssink@admora.nl)

